

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

399. An Coadjutor cum futura successione datus non dementi, sed tamen propter infirmitatem non valenti exercere per seipsum cum libera potestate administrandi &c. possit solus administrare ipso ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

tanquam verus canonicus obire posset, si impeditus non esset, & in quibus supplere possunt, & contendunt alii canonici, adeoque tales, in quibus deficiente coadjuto non minueretur servitium ecclesie; coadjutoria enim datur pro servitio & necessitate ecclesie, non pro honore coadjutoris. Pignat. *loc. cit.* n. 3. ubi illud ipsum exemplificat, nimirum, quod juxta expressam S. Congregationis Rituum declarationem & præceptum in una civitate Castellæ. 24. Maji 1636. non liceat Coadjutoribus Canonicorum, absentibus aut impeditis Coadjutoris facere assistentiam Episcopo solemniter celebranti, vel cum cappa divinis interessenti, sed hoc spectet ad Canonicos veros ordine successivo. Item quod ad missarum solemnium, quas cantare posset, non tamen ex obligatione tenetur coadjutus, decantationem non admittantur Coadjutores; cum ob aliorum Canonicorum, contentendum supplere in hac cantatione honorifica, supplementum non minuetur servitium Ecclesie. Siquidem eodem tempore, quo ab alio canonico missa cantatur, Coadjutor possit adesse in choro. Pignat. n. 2. Sic quoque officium & facultas Coadjutoris non intrat in iis functionibus, ad quas singuli Canonici eliguntur. Pignat. n. 2. citans Gavantum in *manu. al. Episcoporum v. Coadjutor.* in add. n. 23. adeoque non potest exercere officia, ad quæ Coadjutus specialiter electus est; cum in his, quæ speciali nominatione competunt Coadjuto, non venit Coadjutor, nec eum repræsentat. Barbof. *de can. & dignit.* 6. 29. num. 40. citans Garc. p. 4. c. 5. in addit. ad num. 38.

3. Ex dictis jam vides, non semper datam Coadjutori facultatem faciendi generaliter omnia, quæ spectant ad coadjutum, sive quæ potest coadjutus, etiam si specialiter per superiorem non limitetur; nisi forte id ipsum sit eam limitari, quod aliqua competentis coadjuto non exprimantur in literis coadjutoria; adeoque jam universalius verum non esse, quod ait Engels *ad rit. de cler. agrot.* n. 4. & alii quidam: coadjutorem regulariter habere eandem potestatem, quam habet coadjutus, nisi specialiter per superiorem coadjutoris hac potestas restringatur. Sed & generale illud: Coadjutori competunt functiones Coadjuti; absolute & simpliciter non competit, nisi Coadjutoribus dignitarum; quia illi, licet sedent in stallo dignitatis, ita debent facere functiones spectantes ad dignitatem Coadjutam, secus ac accidit in Coadjutoribus Canonicorum, ut pore qui sedere debent & incedere ultimo loco post omnes Canonicos juxta expressam declarationem S. Congregat. Rituum in *Ferrariensi*, 2. Jun. 1640. Pignat. *loc. cit.* n. 3. dicens hanc ipsam esse differentiam inter Coadjutores dignitatum & inter Coadjutores Canonicorum.

4. Neque hucusque dictis obstat, quod S. Congregatio Rituum teste Pignat. *loc. cit.* n. 2. responderit aliquando, Coadjutores debere facere functiones pro Coadjuto post omnes Canonicos; nam id intelligendum de functionibus, quas debet, & tenetur facere uti Coadjutor, & casu quo alii Canonici reculerent, ut servire altari, hebdomadam facere, Lectiones & Antiphonas canere, suffragium in Capitulo dare, processionibus interesse & alia hujusmodi, in quibus plenius satisfit servitio ecclesie ob majorem numerum. Pignat. *cit. num.* 3.

5. Respond. secundò, Quod si tamen ex formationis Coadjutorie de facultate Coadjutoris satis constare nequirit, videndum est, ex qua causa

R. Lemenis Tract. II. De Coadjut.

datus Coadjutor, ut deprehendatur, ad quid se extendat ejus potestas & administratio. Barbof. *jur. eccles. l. 3. c. 10. n. 23.* Sic si Episcopo bene administranti spiritualia datus Coadjutor ob temporalia v. g. ob timorem dilapidationis, illius potestas, & officium verfabitur circa temporalia, & in his liberam habebit administrationem absque eo, quod se extendat ad spiritualia, & in his administrare possit, Barbof. *ibidem* n. 24. sic datus ob infirmitatem & senium, extendet se illa facultas ad administranda etiam spiritualia, quæ Prælato illi incumbant, quæque is ob dictas causas administrare nequit. Sic si ob dementia Prælati datus ei Coadjutor, potestatem habet generalem & liberam administrandi omnia tam in temporalibus quam spiritualibus. Barbof. *loc. cit.* n. 25. Paris. *de resign. l. 7. q. 20. n. 25.*

Quæstio 398. An Coadjutor possit deservire pro Coadjuto absente vel impedito sine ejus consensu, seu eo nolente?

R. Esp. negativè. Idque etiam si Coadjutus ob infirmitatem, aliudve justum impedimentum servire nequirit. Garc. p. 4. c. 5. n. 58. & seq. Fagn. in c. nulla. de concess. præb. n. 60. Engels *ad rit. de cler. agrot.* n. 6. contra Navar. *conf. 2. de cler. agrot.* n. 5. ed quod in literis Coadjutoria dici solet, quod coadjutor non possit se in regimine, & administratione, & fructuum perceptione intromittere, nisi volente coadjuto, seu de ejus consensu tantum; per ea autem verba non prohibeatur ei solum perceptio fructuum seu administratio temporalium, sed etiam dictum servitium, assistentia in choro & capitulo, aliisque actibus capitularibus; ed quod id sit regimen & administratio canonicatis & dignitatis. Garc. *loc. cit.* Sed neque coadjutus tenetur deservire in divinis per coadjutorem in iis casibus, quibus alias propter legitimum impedimentum posset in absentia lucrari fructus & distributiones. Engels *loc. cit.* juxta dicta à nobis *cap. præced. in quæst. num.* coadjutus infirmus, non serviente pro eo coadjutore, habeatur pro præfente. Quamvis Castrop. *tract. 13. d. 1. p. 10. n. 9.* multandum judicet talem Coadjutum impeditum nolentem pro se tempore illius impedimenti deservire Coadjutorem. Contrarium est, ubi Coadjutor datus dementi; is enim solus & liberè administrare potest omnia; cum talis prælatus consensum vel dissensum rationalem prætare nequeat. Fagn. in c. ex parte. de cler. agrot. n. 18. juxta dicta à nobis *quæst. præced.*

Quæstio 399. An igitur Coadjutor cum futura successione datus Episcopo, alteri ve Prælato non dementi, aut alias omnino non inhabili, sed propter gravem infirmitatem munia pastoralia per seipsum exercere non valenti, cum libera potestate administrandi &c. prout in Bulla Coadjutoria dicitur, possit solus administrare, quæ sunt jurisdictionis spiritualis & temporalis, ipso Prælato contradicente.

1. R. Esp. Non posse illum solum exequi & expedire ea, quibus talis Prælatus ratione biter contradicit. Fagn. *loc. cit.* n. 9. Suadet id ipsum coadjutoris nomen, quo dicitur talis, quia coadjutur, adeoque non solus expedit omnia. Fagn. *ibid.* n. 20. Item Coadjutoris definitio, quæ juxta Jo. And. Abb. Card. &c. definitur: qui ad hoc datur ex causa juris vel iudicis autoritate, ut coadjuret ministri

vel presidentis officium. Fagn. n. 21. suaderetur & inde, quod Prælatus talis Coadjutor retineat in habitu potestatem & jurisdictionem; ac sic frustra eam retineret, si causâ suadente, illius usum non haberet juxta illud Philosophi. 3. metaph. c. 1. frustra est potentia seu habitus, qui non potest in ullis casibus reduci ad actum, Fagn. loc. cit. Denique non permittit id reverentia debita Prælato Coadjuto, ut eodem invito omnia possit expedire Coadjutor, in quem translata non est penitus jurisdictio quod ad habitum; sed cui solum communicata quod ad exercitium, Fagn. n. 23.

2. Neque his obstat primò c. 42. de elect. in 6. ubi dicitur is, cui procuratio seu administratio cathedralis Ecclesia plena & libera in spiritualibus & temporalibus à sede apostolica est commissâ, potest omnia, qua jurisdictionis episcopalis existunt, & qua potest electus exequi, confirmatus liberè exercere &c. Nam ut patet, non loquitur de Coadjutore. Fagn. loc. cit. n. 24. Nec obstat secundò verba illa generalia in Bulla Coadjutoria apponi solita: cum plena & libera potestate; quia, ut rectè Fagn. cit. n. 24. restringuntur ad ea, quæ de jure vel consuetudine pertinent ad Coadjutoris officium. Nec denique obstat, quod Coadjutor etiam detur invito; id enim non auget potestatem Coadjutoris. Fagn. loc. cit.

3. Atque ex his jam infertur, Coadjutorem talem perpetuum datum tali Episcopo cum facultate plena & omnimoda in spiritualibus, & temporalibus administrandi ea omnia, quæ ad officium Coadjutoris spectant, minimè posse se immiscere in exercitiis pontificalium, neque jurisdictionalium, quibus defungi potest vel vult Episcopus, nec solum ea expedire, in quibus ex rationabili causa contradicit Episcopus. Fagn. cit. n. 24. in fine. Quamvis ea, quæ Episcopo impedito, potest & vult expedire Coadjutor per seipsum, Episcopus non possit delegare alteri. Fagn. n. 25. Similiter quæ Coadjutor in casibus sibi à jure vel consuetudine permittis gessit, Episcopus non possit revocare. Fagn. n. 26.

Quaestio 400. An Coadjutor exercere possit officia, ad quæ electus Coadjutor.

1. **R**esp. negativè Castrop. cit. p. 10. n. 17. in fine. Remouch. c. 15. n. 17. Barbof. jur. eccl. l. 3. c. 10. n. 81. citans Garc. in addit. ad n. 88. c. 5. p. 4. In his enim, quæ speciali nominatione competunt Coadjuto, non venit Coadjutor, aut eum representat. Barbof. loc. cit. Multò minùs itaque commissio facta dignitati potest transire in ejus Coadjutorem; idque non solum, ubi expressum fuit nomen proprium Coadjuti Prælati seu constituti in dignitate illa; sed etiam ubi illud non expressum. Barbof. loc. cit. n. 73. citans Garciam ubi ante post n. 130. dub. 28.

2. An vero aliunde Coadjutor nequeat esse Judex Apostolicus seu delegatus Papæ, vel designari Judex synodalis; quia nimirum Coadjutoria non est verè dignitas, & Coadjutor Prælatus vel Canoniceus, licet sit in servitio Ecclesiæ, adeoque non habet qualitates requisitas vi cap. statutum. de rescrip. in 6. ad talem delegationem. in eo, inquam, non conveniunt AA. Negant id ipsium ob dictam rationem Barbof. & Garc. ll. cit. E contra affirmat Acosta de Andrada ad Bulla cruciat. q. 75. cui adhæret Castrop. tract. 3. d. 1. p. 10. n. 39. ed quod etsi Coadjutores non sint Canonici & dignitates propriè habeant tamen omnes præminentias, prærogativas & honores, qui canonicis & dignitatibus con-

ceduntur. Item quia fictione juris sunt Canonici & dignitates

Quaestio 401. An Coadjutor residere possit interessendo divinis, & de servitio in ecclesia; & lucrari fructus principali seu Coadjuto excommunicato?

1. **R**esp. ad primum affirmativè. Barbof. loc. cit. n. 87. Castrop. loc. cit. n. 16. Garc. p. 4. c. 5. n. 84. citans Leo, in thes. fori eccl. c. 19. n. 66. & Rotam in Coadjutoria Salmant. contra Gonz. gl. 5. §. 9. n. 128. Rationem dant; quod Coadjutor non serviat nomine Coadjuti, sed proprio & Ecclesiæ; nec præstat ea munia incumbentia præbendæ vel dignitati Coadjuti ex potestate ab eo accepta, sed accepta à Papa, qui illum constituit Coadjutorem, proinde non obstat regul. jur. 67. quod alicui suo non licet nomine, neque alieno licebit, nec regul. 72. qui facit per alium, est perinde, ac si faceret per seipsum. adeoque sicut à divinis & acquisitione fructuum excluditur excommunicatus, sic etiam qui eum repræsentat, ejusque loco hæc facit. Nam id verum est, si non tantum ejus loco, sed etiam ejus nomine, & in vi potestatis ab eo acceptæ similia exerceat; quia in tantum plus non potest quam ipse principalis. Castropal. loc. cit. Illud tamen obstat videtur huic sententiæ, quod pro se offert Gonz. n. 126. & 127. quod sicut procedere non potest Episcopus excommunicatus, ita nec ejus Vicarius; & quod per excommunicationem Episcopi suspensus sit ejus Vicarius, ut tradunt apud Gonz. Maranta in pr. judiciali p. 4. dist. 5. n. 70. Guttier. qq. canon. l. 1. q. 1. n. 83. & 84. Rebuff. in concord. tit. de excom. non vitand. gl. 1.

2. Resp. ad secundum: Quamvis Coadjutor Coadjuto excommunicato lucrari nequeat fructus beneficii aut distributiones residendo & assistendo. Gonz. loc. cit. n. 125. Barbof. Castrop. Garc. ll. cit. non quidem ob defectum aliquem, quem ipse habet, sed ob incapacitatem & inhabilitatem, quam habet Coadjutor. Castropal. excommunicatus enim sibi neque fructus neque distributiones lucratur, argumento c. pastoralis. §. verum. de sent. excom. Gonz. n. 223. Verumtamè si Coadjutori aliquid de fructibus vel distributionibus assignatum est pro congrua seu servitio, ut quandoque fit, id sibi lucrabitur, non obstante excommunicatione coadjuti, quæ illi, & non alteri nocere debet. Barbof. Castrop. ll. cit. Garc. loc. cit. n. 85.

Quaestio 402. An Coadjutor possit in electionibus, provisionibus aliisque actibus committere vices suas.

Resp. affirmativè Castrop. loc. cit. n. 35. citans Garciam p. 4. c. 5. n. 135. Etsi enim Coadjutor locum teneat Coadjuti, ejusque personam repræsentet, repræsentat tamen illam nomine Ecclesiæ, & ex potestate ab ea, & non à Coadjuto accepta. Sed neque est procurator coadjuti, sed Ecclesiæ. & esto esset procurator coadjuti; quia tamen esset procurator illius generalis ad beneficii administrationem, & non specialis ad aliquod particulare negotium, potest vices suas committere alteri; juxta textum c. 1. §. in de procurat. in 6. ita ferè Castrop.

Quaestio